

(8) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, உணவகங்கள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 12/75).

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என நான் முன்மொழிகிறேன்.

இந்தத் திருத்த சட்ட முன்வடிவு மூலச் சட்டமான தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு உணவகங்கள் சட்டத்தை விரிவாக்கவும், இன்னும் உணவகங்களிலே பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு பல நல்ல சலுகைகள் கிடைக்கவும் வழிவகை காணுகிறது. மூலச் சட்டத்தின்படி சிற்றுண்டி சாலைகள், தங்க வசதியுடன் கூடிய ஹோட்டல்கள்தான் சட்ட வரையறைக்குள் வருகின்றன. தற்போது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்ற திருத்தத்தின்படி எந்த உணவகங்களும், ஹோட்டலும் பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கங்களினால் நடத்தப்படுகிற அல்லது அச்சங்கங்களின் அதிகாரவரம்பிற்குட்பட்ட அத்தனை உணவகங்களும் மூலச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதுவரை கூட்டுறவுச் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப் பட்டு நடத்தப்பட்டு வரும் பல உணவகங்கள் மூலச் சட்டத்தின் கீழ் தற்போது வர இருக்கின்றன.

இன்னும் உணவு விடுதிகளை பதிவு செய்ய இருக்கும் விதிமுறைகள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு உணவகங்கள் பதிவு செய்யாமல் நடத்தப்படுவது குற்றம் என தெளிவாக திருத்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. இன்னும் தொழிலாளர்களின் வேலை நேரங்கள், அவர்களுக்கு சீருடை வழங்குதல், அவர்களுக்கு விடுமுறை வழங்குதல், உணவகங்களிலே பணியாளர்களின் வேலை நேரங்களைக் குறிக்கும் அறிவிப்புகளை விளம்பரம் செய்தல் ஆகியவற்றிற்கான விதிமுறைகள் செய்தல் பற்றியும் திருத்த மசோதா வழிவகை காணுகிறது. இன்னும் ஐ.எல்.ஓ.-ன் பரிந்துரையின்படி உணவகங்களிலே பணிபுரிவோரின் குறைந்த வயது வரம்பை 14-லிருந்து 16 ஆண்டுகளாக உயர்த்தவும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வகை செய்கிறது. ஆகவே, உணவகங்களிலே பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யும் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப் பட்ட இந்த மசோதாவை இந்தப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*3-4-1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே.....

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.
என்னுடைய திருத்தம்.....

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has not given me any general amendment. I have now called Thiru A. Subramaniam.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பொதுவாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனாலும் ஒரு சில விஷயங்களை இது குறித்து சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக இந்த மசோதாவிலே டெபனிஷன் இருக்கிறது. செக்ஷன் 3-ல் 'காட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்' என்பதற்கு 'ரெஸ்டாரன்ட், ஓட்டல்' எல்லாம் சொல்லி, Attached to or run or managed by any society registered under any law for the time being in force

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி வரும்போது பல்வேறு வகையிலான உணவகங்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி ரெஸ்டாரன்ட், கான்டின் மட்டுமல்ல, சில கிளப்புகள், எந்தச் சட்டத்திலும் பதிவு செய்து கொள்ளாத நிறுவனங்கள் இவைகள் எல்லாம் கூட உணவகங்கள் வைத்திருக்கின்றன. அங்கும் ஊழியர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்ட வரம்புக்குள் வரவேண்டும். இப்போது இதிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது சரியானது அல்ல. ஆகவே, any society registered under any law

என்பது வேண்டாம். ரெஜிஸ்டர் செய்திருந்தாலும், செய்யாமல் இருந்தாலும் எந்த அமைப்பாக இருந்தாலும் இந்தச் சட்ட வரம்புக்குள் வந்துவிட வேண்டும்.

பல்வேறு உணவகங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த கே.எம்.எஸ். அவர்கள் இதுகுறித்து சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஐஸ்கிரீம் பார்லர், மில்க் பார்லர், டிஷாப் எல்லாம் இருக்கின்றன. அங்கு பல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். 4 அல்லது 5 தொழிலாளர்கள் அங்கு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களையும் இந்தச் சட்டத்தின் வரம்புக்குள் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கேற்றவாறு திருத்தத்தை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேஜை பொறுத்தவரையில் பிரிவு 13-ஏ-யில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

1975 ஏப்ரல் 19] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

Wages means basic wages, dearness allowance, the cash equivalent of the meals and tiffin supplied to employees, etc., என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'டெயிலி பாட்டா' கொடுக்கிறார்கள். அநேகமாக இது எல்லா ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அது உண்மையிலேயே பாட்டா அல்ல; ஊதியத்தின் ஒரு பகுதி என்று சொல்லக்கூடிய முறையில்தான் இருக்கிறது. டெயிலி பாட்டாவையும் சேர்த்துத்தான் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதுவும் இந்த வேஜ் டெபனிஷனில் வந்துவிட வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த 1958-ம் ஆண்டுச் சட்டம் பிரிவு 19 (2) (எ)-யில் தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டால் அப்பீல் செய்ய உரிமை இருக்கிறது. அப்பலேட் அதாரிட்டி தீர்ப்பு வழங்குகிறார். வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்ப்பு வழங்குகிறார். அந்த தீர்ப்பை அமுல்படுத்தும்படி செய்வதற்கு அமைப்பு ஒன்றும் இல்லை. இது ஒரு பெரும் குறை. ஷாப்ஸ் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்டில் கூட இந்த குறை இருக்கிறது. அப்பலேட் அதாரிட்டி வழங்கும் தீர்ப்பை அமுல்படுத்தும் முறை இல்லாமல் தொழிலாளர்கள் தண்டாடுகிறார்கள். அதற்கும் ஒரு வகை காணவேண்டும். இந்த அரசு விரைவிலேயே அப்பலேட் அதாரிட்டி வழங்குகின்ற தீர்ப்பை அமுல்படுத்த ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். அதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும். ஷாப்ஸ் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்டில் கூட இந்தத் திருத்தம் தேவை. அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஒட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று 3, 4 வருஷமாக தொழிலாளர் சங்கமிட்டியில் விவாதித்து, அந்த மாதிரி ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முடிவு செய்து, அதன் பிறகு இன்றைக்கு இந்த மாதிரியான ஒரு 'பீஸ்மீல்' திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது.

ஏற்கெனவே பத்தாயிரக் கணக்கில் ஒட்டல் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய தொழில். ஜனங்களுக்கு அவசியம் உணவளிக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும். எந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் அவர்களுக்கு செக்யூரிட்டி

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1975 ஏப்ரல் 19]

கிடையாது ; பிராவிடன்ட் பண்டு கிடையாது ; கிராச்சுட்டி கிடையாது ; இண்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பது போன்ற பாதுகாப்பு இவர்களுக்கு இல்லை.

ஓட்டல் நடத்துகிறவர்களுக்கு இண்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலுக்கு போல் அவ்வளவு மூலதனம் தேவையில்லை. கொஞ்சம் மூலதனம் இருந்தால் போதும். கொஞ்சம் முதலீடு செய்து ஏராளமாக கொள்ளையடிக்கக்கூடிய தொழில் இது. ஓட்டல்களில் பில்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். சாயங்காலம் அதை அடுப்பில் போட்டு எரித்து விடுகிறார்கள். இதனால் சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள். சர்க்கார் இதற்காக போட்டிருக்கும் அதிகாரிகள் மிகக் குறைவு. அவர்களையும் ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள்.

ஓட்டல்கள் நீட்டாக இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. போதுமான ஓய்வு அறைகள் இருக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் எப்படி இருக்கிறது? ஓட்டலுக்குள் போனால் யாரும் சாப்பிட முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்தில் யாரும் போக முடியாது. இதை எல்லாம் திருத்தக்கூடிய சட்டம் ஒன்றும் இல்லை.

இந்தத் தொழிலுக்கு கொஞ்சம் முதலீடு போட்டால் போதும் என்பதால் ஒவ்வொருவரும் 20, 30 ஓட்டல்கள் கூட வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான செக்யூரிட்டி கிடையாது. 6 மாதம் வேலை செய்தால் நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் 6 மாதம் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்வதில்லை. 6 மாதம் முடிவதற்கு 2, 3 நாட்களுக்கு முன்னால் வேலையிலிருந்து நிறுத்திவிட்டு, அதற்குப் பிறகு ஒரு 10 நாள் கழித்து மீண்டும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வார்கள்.

ஓட்டல் 40, 50 வருஷம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் கூட அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளி சாகும்வரை டெம்பரரி தான். 'ட்ரேடு யூனியன்' எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அந்த முறையில் சம்பளம் வேண்டுமென்று கேட்டால் உடனே ஓட்டல் முடிவிடுகிறார்கள். கொஞ்ச நாள் கழித்து நிறுத்திவிடுகிறார்கள். ஓட்டல் பெயர் மட்டும் வேறு இருக்கும். அதே ஆள் அதே இடத்தில் பெயர் பலகையை மட்டும் மாற்றி வைத்துவிடுவார். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருக்கிறது.

1975 ஏப்ரல் 19] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது ; தொழிலாளர்களுக்கு செக்யூரிட்டி ஆப் ஜாப் வேண்டும். அதற்கு அவர்களுக்கு முதலில் கார்டு கொடுக்க வேண்டும். அப்படி கொடுக்கும்போது சர்வர், மாவு ஆட்டுகிறவர், பால் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறவர் போன்றவர்களுக்கு தனித்தனியாக கார்டு கொடுக்க வேண்டும். கார்டு கொடுத்து, பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த கார்டில் அவர்களுடைய போட்டோவும் இருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான முறை இருந்தால் தான் செக்யூரிட்டி ஆப் ஜாப் கிடைக்கும்.

இதை எல்லாம் கவனித்து ஒரு 'காம்பிரிஹென்சிவ்' சட்டமாகக் கொண்டு வராமல் 'பீஸ்மீல்' திருத்தமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு சட்டம் தேவையா? இதைக் கொண்டுவருவதால் என்ன பிரயோஜனம்? ஆகவே, இதை மாற்றி, வேறு ஒரு நல்ல மசோதாவாக கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, unfortunately when this Bill was brought forward here, I was not present. I thought it would be taken up later. But the Hon. Leader of the House moved a motion that this Bill be taken up first and so it has come.

I had given an amendment that it be referred to a select Committee. Since I was not present when the Bill was taken up, I could not move it now. I should have done it earlier. What I say is, this Bill has been brought in, in a haphazard manner as was pointed out ably by Thiru N. K. Palanisamy. If we examine this Bill, we will realise that there are nearly 15 clauses in it.

(முற்பகல் 11-30)

A Bill which contains so many clauses is generally referred to a Select Committee. There are a number of lacunae; that is possible also. Therefore, it is better that the Hon. Minister without taking into consideration that the suggestion has come from an opposition member but only taking into account the spirit with which it is brought, agrees to refer this to a Select Committee. I was not here and I could not move my amendment. I am not sorry for it. Let it be moved *suo motu* by the Hon. Minister ; especially in the light of what we have suggested here, the Bill can be enlarged and not only catering establishments and canteens but even clubs could be brought within the purview of the Bill.

[Dr. H. V. Hande]

[1975 ஏப்ரல் 19]

Recently, we saw the controversy in the Cosmopolitan Club where the employees had to face difficulties. There are a number of things which could be clubbed together. Therefore, it is better that a few lawyer members are drafted into the Select Committee and the whole thing is studied and a comprehensive legislation is brought forward, so that there will be proper protection to the employees and to other persons who are working in non-canteen like establishments.

In the hotels and other such establishments the workers' condition is very pathetic. They do not have even a place to sleep and there is no ventilation and they have to live in dungeons. There is no need to hurry about this Bill. We can consider all connected problems and then bring in a comprehensive legislation. There are precedents for referring Bills to Select Committees even after the third reading when the Hon. Chief Minister concurring with the Opposition has agreed to refer a Bill to a Select Committee. I therefore, request that the Bill may be referred to a Select Committee.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I am not for referring the Bill to a Select Committee because this Bill is needed urgently and people are waiting for this. Of course, there may be deficiencies but they can be rectified later. Until now the hotel workers have not been given proper protection. As a starting point, I welcome this measure. Many other things have not been brought to the attention of the Minister. There are different kinds of licences—there are lodges, restaurants, mere eating houses, Ice-cream parlours and cool drink stalls. All these places are to be classified as establishments and this Bill should apply to all of them and that is one of my amendments.

There are many rules which are more broken than observed. We find 90 per cent of restaurants are badly ventilated and badly managed and they are extremely dirty. They are not regularly washed with warm water. The Sanitary Inspectors when they visit are fed well, kept well and placed well. That is how many people carry on their establishments. Most of the diseases spread from these hotels. There are some eating housing run on the platforms. We do not know if they have a licence or not.

Servers in hotels should all wear aprons. In Karnataka even in small hotels they put on aprons. But here even in big hotels, they are not supplied aprons. It must be made compulsory. I request the Hon. Minister to incorporate this in the Bill. Or at least it may be incorporated in the Rules.

The Railway hotels are in a bad state and the State Governments have no control over them. Government should take power in this Bill for controlling hotels in railway stations also.

With these words, I resume my seat.

1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த திருத்த மசோதா வானது, நாட்டிலே இருக்கின்ற உணவகங்கள் நடைமுறை சீர்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஏற்கனவே இருக்கும் சட்டத்திற்கு திருத்தம் என்ற வகையில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அன்றைக்கு சமுதாயம் ஏதோ, எப்போதோ ஒரு தடவை ஓட்டலுக்குப் போய்க்கொண்டு இருந்த பழக்கம் போய், இன்று பெரும்பாலான குடும்பங்கள் பல்வேறு பணிகளுக்குச் செல்கிற காரணத்தால் உணவகங்களை நம்பியிருக்கும் நிலையேற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலையில் அவற்றை முறைப்படுத்தவும், கட்டுப்படுத்தவும், இந்தச் சட்டத்தை தீவிரமாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த திருத்த மசோதாவானது தொழிலாளர்களின் நலனை மட்டும் கருத்தில்கொண்டு பாராது, பல்வேறு நிலைகளில் ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்ற முறையில் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறபோது இந்தச் சட்டத் திருத்தங்கள் கல்விக் கூடங்களில் இருக்கும் ஹாஸ்டல்கள், கேன்டீன்கள் போன்றவற்றிற்குப் பொருந்தாது என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். கல்விக் கூடங்களில் இருக்கும், ஹாஸ்டல்களையும் இந்தச் சட்டத்தின் வரம்பில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கும், அங்கே சாப்பிடும் மாணவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கறையோடு இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறோமோ அந்த வகையில் இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஆகவே, கல்விக் கூடங்களில் இருக்கின்ற அந்தப் பணியாளர்களையும் கவனத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், ஓட்டல்கள் நடத்துவதற்கான விண்ணப்பங்கள் பற்றி தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கான அனுமதியை அந்த இன்ஸ்பெக்டர்கள் தரவேண்டும். இதற்கு முன்னாலே இருந்த சட்டத்திலே சில மாறுதல்களை இப்போது செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த மாறுதல்களை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதிலே குறிப்பாக ஒன்று 'the previous experience of the employer' என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடி 'the financial resources of the employer including financial capacity to meet the demands...' அதற்கு வரைமுறை கிடையாது. 'Welfare of the labour in the locality and the interest of the public generally' என்று இருக்கிறது. அதையும் வரையறை செய்யப்படவில்லை. அதற்கு மேலும் 'such other matters as may be prescribed' என்று அவர்கள் விட்டு இருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1975 ஏப்ரல் 19]

இதைப் பார்க்கின்றபொழுது ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் அனுமதியை மறுக்கலாம், யாருக்கு வேண்டுமானாலும் அனுமதி தரலாம் என்கின்ற காரணத்தினால் யார் பணம் தருகிறார்களோ லஞ்சம் தருகிறார்களோ அவரை நாம் கண்டுபிடித்து தண்டிக்கக்கூடிய வகையிலே இந்தச் சட்டம் இல்லை. இன்றைக்கு இலஞ்சம் வாங்குகின்ற அதிகாரிகளுக்கு ஆதரவான விதிகளாக, பிரிவுகளாக இந்தப் பிரிவுகள் இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி குறிப்பாக இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை வரையறை செய்ய இந்த சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்களுடைய இஷ்டம் போல் அனுமதியை மறுக்கவோ அல்லது அனுமதியை தரவோ முடியும் என்பது எந்தச் சட்டத்திலேயும் இருக்கக் கூடாது, குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்திலேயும் இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அப்பீல் செய்யக் கூடிய அதிகாரத்தை அந்த அதிகாரிகளின் மேல் அதிகாரிக்கு தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்யும் உரிமை இருக்குமானால் நீதி நியாயம் அவர்களுக்கு நல்லபடியாக கிடைக்கும். எனவே, அந்த உரிமையை சிவில் கோர்ட்டிற்கு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே ஹோட்டல்களிலே தரப்படும் பில்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். கே. பழனிச்சாமி சொன்னார்கள். இதிலே நானும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறேன். பல்வேறு பெரிய ஹோட்டல்களிலே பில்களை தருகிறார்கள். அதில் ஒரு விபரமும் இருப்பதில்லை. எட்டணை அல்லது ஒரு ரூபாய் அதிகமாக போட்டு வாங்கினாலும் கூட நம் போன்றவர்கள் இவைகளை கணக்குப் பண்ணி சரியா தவறா என்று சொல்லுகிற நிலைமையிலே இல்லாமல் இதிலே பெரிய மோசடியை பெரிய ஹோட்டல்களிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை எல்லாம் தவிர்த்துக் கின்ற வகையிலே பில்களிலே விவரத்தைச் சொல்லவேண்டும். “பிரைஸ் லிஸ்ட்” என்பது பொது மக்களின் கவனத்திற்கு வரக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் பொது மக்களுக்கு அது பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

அடுத்தாற்போல், 19-வது செக்ஷனிலே ஒரு தொழிலாளரை டிஸ்சார்ஜோ அல்லது டிஸ்மிஸோ செய்ய வேண்டும் என்றால் “One month’s notice or wages in lieu of such notice” என்றிருக்கிறது. எவ்வளவு வேஜஸ் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அப்படி குறிப்பிட்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய இக் கருத்துக்களை கூறி, அமைகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 19]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I would like to offer a few remarks regarding the provisions of this Bill.

So far as this Bill is concerned, it gives wider powers and the scope of the existing Act is enlarged. So far as the Bill is concerned, it is a welcome measure. But whether adequate protection is given to the workers is a matter which is still in dispute. On the side of the workers they voice several complaints because their amenities are not properly attended to by the employers. There are instances in which the workers are not having a clear deal at the hands of the employers because in many of the institutions their conditions of service and other things are not strictly enforced. I would even venture to suggest that the enforcement of the Catering Establishments Act is not happy. It is far from satisfactory.

Sir, I would also like to say something about the powers conferred for renewal. In this connection I would invite the attention of the Hon. Minister to the following provision :

“An employer who has applied for the grant or renewal of a registration certificate shall, until communication of orders on his application, be entitled to act as if the registration certificate had been granted or renewed”.

Sir, for renewal there should not be any delay and renewal should be made at least within a month. Such a thing should have been provided in the new amendment that has been proposed. I would say that renewal should have priority because it is a running institution. It may be said that they are entitled to continue, but renewal should be made then and there and it cannot wait.

Another point which I want to stress is regarding the seizure of documents. That has been provided under Clause 15, amendment to Section 21 of Tamil Nadu Act XIII of 1958. I am just referring to the proviso that is made mention of in this section.

“(bb) seize or take copies of such registers, records or notices or portions thereof as he may consider necessary in respect of an offence under this Act which he has reason to believe has been committed by an employer, and shall give the employer a receipt for the same. The registers, records or notices or portions thereof so seized shall be retained by the Inspector only for so long as may be necessary for their examination and for any inquiry or proceeding under this Act”.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1975 ஏப்ரல் 19]

The proviso reads thus :

“ Provided that such registers, records or notices or portions thereof shall not be retained for more than thirty days at a time except with the permission of the next higher authority ”

That is the Clause. So far as the higher authority is concerned, I would suggest that it may be at the instance of the Court and not at the instance of the higher authority. Because when records are seized, they can retain it and they will have to produce it before the Court, so that the directions of the Court would be much more helpful than the directions of the higher authority. That is the point which may be examined at least at the last moment.

Another point which I want to stress is regarding the maintenance of the premises. Now, Sir, there are various provisions for cleanly maintaining the premises. But are the premises maintained cleanly, is a matter which will have to be decided by the Inspecting Officers. It is true that they do not go to the kitchen or the place where food is actually prepared. The conditions under which the food is prepared are so appalling and so disgusting that many of the employers in the restaurants will have to face the prosecution. But the enforcement is not correctly done. I would in this connection say that at least surprise inspection should be done. Even though some surprise inspection is done, surprise inspection by a squad should also be arranged so that the premises are kept clean.

Another point which I want to stress is that people who are actually engaged in cooking should be given clean clothes. Now the clothes worn by the cooks will not even burn if they are set fire to. They are so dirty or nasty. A look at some of the cooks will itself be revolting and many of us who go to the hotels may not like to take anything there. These are matters which should be enforced very strictly.

Further, wherever it may be, such contravention of the law or the rules should be avoided. These matters should be taken note of and I think in the matter of seizure of records which is an extraordinary power, the directions of the Court should be the best thing instead of the higher authority. That is a matter which the Hon. Minister may kindly consider.

With these observations I welcome the provisions of the Bill generally. But it requires greater scrutiny, as has been pointed out by the other members. With these observations, I conclude, Sir.

1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உணவகங்கள் சட்டத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, உணவகங்கள், சம்பந்தமாக இந்த அரசுக்கு ஆழமான கண்ணோட்டம் இல்லை என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. என்ன காரணம் என்றால், உணவகங்கள் என்று சொல்லுகின்ற இந்த உணவகங்களிலே பணி செய்கிறவர்களின் எண்ணங்களும் ஏதோ பழைய காலத்தைப் போல் இன்றைக்கு இல்லை. உணவகங்களிலே பணி செய்கிறவர்கள் சமுதாயத்திலே மரியாதைக்குரியவர்களாகக் கருதப்படாத காலம் ஒன்றிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு மரியாதைக்கு உரியவர்களாக அவர்கள் கருதப்பட்ட சமுதாயத்திலே மற்றவர்களுக்கு இருக்கிற எல்லா விதமான அந்தஸ்துகளும் அவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதிலே அபிப்பிராய பேதம் இல்லாத போது அதிலே பணி செய்கிறவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கின்ற வகையிலே நிலைமைகள் இன்றைக்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

முன்பெல்லாம் அதே போல் உணவகங்களை வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் சாதாரணமாகத்தான் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது நிலைமை அப்படி இல்லை. ஒரு தொழிற்சாலையிலே மூலதனம் எவ்வளவு முடக்க முடியுமோ அதே போல் மூலதனத்தை முடக்குகின்ற வகையிலேயும் தொழிற்சாலைகளிலே எவ்வளவு இலாபம் வர வேண்டுமோ அதைவிட இலாபம் அதிகமாக வரக்கூடிய நிலைமை இதிலே இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே உணவகங்களிலே சாப்பிடுகின்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக கூடிக் கொண்டு வருகிறது என்பதையும் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்களின் நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும்.

இந்த உணவகங்கள் சம்பந்தமாக இந்த அரசு பார்க்கின்ற பார்வை இன்னும் கொஞ்சம் ஆழமாக இருக்க வேண்டுமே ஒழிய, மேலெழுந்தவாரியாக இருக்கக் கூடாது என்று நான் சொன்னதற்குக் காரணம், இந்தத் திருத்தத்தை நல்ல விதத்திலே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்பதால்தான்.

ஆகவே இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தில் சிறிதளவு முன்னேற்றம் இருந்தாலும் கூட இந்த முன்னேற்றம் போதாது. மற்றக் கோணங்களில் சிந்தித்து வருகின்ற காலத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அழுத்தமான விரிவான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்பிக்கை தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : நான் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானம் ஒரு சட்டத்தின் திருத்தமே தவிர இது புதிய சட்டம் அல்ல. 1958ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு காட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்ட் என்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு நாட்டில்

460 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு
(சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/75)

[திரு. க. இராசாராம்] [1975 ஏப்ரல் 19]

நடைமுறையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இப்போது இருக்கிற சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்காகவும் தொழிலாளர்களுக்கு மேலும் சில நன்மைகளை உருவாக்கவும் நன்மையான சில காரியங்களைக் கொண்டுவரவும் இந்தச் சட்ட திருத்த முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல.

இதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். உணவகங்கள் மரியாதைக்குரியவையாக இருக்கின்றன, லாபகரமானதாக இருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு திரு. சுரேந்திரன் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லா உணவகங்களும் லாபகரமானதாக இல்லை. சில நஷ்டத்திலும் நடக்கின்றன.

அருவருக்கத்தக்க முறையில் பண்டங்கள் செய்கின்ற இடங்கள் இருக்கின்றன என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் கிராமங்களில் டீ கடைகளில் கூட சுத்தத்தை சுகாதாரத்தைக் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். சின்ன சின்ன டீ கடைகளுக்கு போய் இருக்கிறீர்களோ இல்லையோ, நான் போய் இருக்கிறேன். ஓட்டு வாங்கப் போகிற நேரத்தில் எம். எஸ். ஏ.-க்கள் போய் இருப்பீர்கள். இப்போது டீ அடிக்கிற இடத்தில் கூட சுத்தமாக திண்ணை கட்டி இந்த வெள்ளைக்கல் எல்லாம் போட்டு சுத்தமாக வைத்து இருப்பார்கள். சாதாரண டீ கடையில் கூட டம்பளரை சுடு தண்ணீரில் தான் கழுவுவார்கள். ஓரளவு பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சரான பிறகு இருப்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். சாதாரண நிலையில் பார்த்ததைச் சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அமைச்சர் ஆன பிறகும் சின்ன சின்ன டீ கடைகளை கூடக் நான்தான் திறந்து வைக்கிறேன்.

சின்ன சின்ன டீ கடைகளுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். இன்னும் சில கடைகளில் மாவு ஆட்டக் கூட மெஷின் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். தேசிய மயம் ஆன வங்கிகளில் மாவு அரைக்கிற மெஷின் வாங்கித் தரப்பட்டு இருக்கிறது. அது வேறு விவகாரம்.

தமிழ்நாட்டில் நல்லபடி ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. உணவகங்கள் துப்புறவு இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு இதுபற்றிக் கவனக்காாமல் இருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் இதுவரை வரவில்லை. அப்படி ஏதாவது உறுப்பினர் கொண்டு வந்தால் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 19] [திரு. க. இராசாராம்]

ஐஸ்கிரீம் பார்லர், மில்க் பார்லர் போன்றவற்றை சேர்க்க வேண்டும் என்று திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டார்கள். காட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்ட் 1958-ல் ஐஸ்கிரீம் பார்லர் மில்க் பார்லர், காப்பி அல்லது டீ விற்கிற இடங்கள் என்று எது நடந்தாலும் அது காட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தம் அவசியம் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியாவில் லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இது லோகல் பாடீஸ் ஆக்ட்லேயே நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் அதற்கு எதிராக ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிச்சாமி தொழிலாளர்களுக்கு பாட்ஜ், போட்டோ எல்லாம் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கே இவைகளை எல்லாம் தர முடிவதில்லை இப்போது இருக்கிற நிலையில். போகப் போக சாத்தியமாகலாம்.

சீருடை வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டது. 14-ஏ விதியின்கீழ் இது கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பொறுக்கு குழுவிற்கு இச்சட்ட முன்வடிவை விடவேண்டும் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். இது விரிவாக விவாதித்து நிறைவேற்றப்படவேண்டிய ஒன்று என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால், இந்தப் புதிய சட்ட திருத்தத்தில் பெரிய சிக்கல் ஏதுமில்லை. நிலை விளக்கமான சட்டத் திருத்தம் தான். இது தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று இதற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைமுன்னுள்ள கேள்வி

“தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 12/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியான ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

[1975 ஏப்ரல் 19]

Clause 5.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill. ’

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I press my amendment....

MR. DEPUTY SPEAKER : Without moving the amendments the Hon. Member cannot press his amendment.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I am moving only item (h) of my amendment, As regards item (g), namely, ‘ No licence should be given in area declared as residential areas in City Corporations ’ I am not moving it because the Hon. Minister has stated that the Corporation authorities would be strictly asked to follow the rule. Now, I move the following amendment :—

‘ In the proposed new section 4, in sub-section (2), after item (f) add the following as item (g) :—

“(g) All workers serving the public in these establishments must use aprons to be provided by the owners.”

The amendment was duly seconded.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I want to add the word ‘ clean ’ before the word ‘ aprons ’ in my amendment. I think the Hon. Minister will accept it because it is a good one. Usually the amendments proposed by the Opposition Members are not accepted by the Government but at least in this case, it can be accepted. So far as aprons are concerned, it is a very essential item and it must be provided. So, I press my amendment.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : 142-ஏ விதியின்படி போதிய வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்று தான் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. பெரிய உணவகங்களில் இது இருக்கிறது. சிறிய உணவகங்களில் அப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கின்றன. ஏப்ரன் என்றால் பிறகு க்ளீன் ஏப்ரன் என்ற நிலைமை வரும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு இந்தத் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 5 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 6 முதல் 12 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1975 ஏப்ரல் 19]

Clause 13.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That clause 13 do stand part of the Bill.’

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendment :—

“In the proposed new section 14-A of the Principal Act, after the words “type of dresses” insert the words “identity cards affixed with photograph of the employees, like cook, preparation master, grinder, cleaner, etc.”.

Thiru S. Vadivelu seconded the amendment.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : டிரஸ் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று மசோதா கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இது ப்ரஸ் ஆகுமா என்பது சந்தேகம். எந்த ஓட்டலில் போனாலும் ஏன் டிரஸ் இல்லை என்றால் இவன் டெம்பரரியாக வந்தவன் என்று சொல்லுவார்கள். எந்தச் சட்டம் போட்டாலும் முதலில் செக்யூரிட்டி வேண்டும். முன்பு இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் மூன்று வருஷத்திற்கு முன்பு இந்த ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு ஐடெண்டி கார்ட் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவாகி இருக்கிறது. இது வந்தால் தான் டிரஸ் கொடுக்க முடியும். டிரஸ்ஸை விட செக்யூரிட்டி தான் முக்கியம். ஒருத்தன் வேலை செய்வான். பேர் வேறு ஒன்றாக இருக்கும் ஆகையினால் இந்த ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு கார்ட் கொடுக்க வேண்டும். எம்பிளாயர்ஸ் செலவில் போட்டோ கொடுக்க வேண்டும். செக்யூரிட்டி கிடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல சில ஓட்டல்களில் நிரந்தரமான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நிரந்தரம் இல்லாத தொழிலாளர்கள் பலர் இருந்தாலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் 4, 5 தொழிலாளர்களாவது நிரந்தரமானவர்களாக இருப்பார்கள். முழுமையாக யாரும் ஏமாற்ற முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் துணி தரவேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை அதிகாரிகள் மூலமாக எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நல்ல காரியத்தை படிப்படியாகச் செய்வது நல்லது என்று இந்த அரசு விரும்புகிறது. அதனால் இந்தத் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்று நாங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1975 ஏப்ரல் 19]

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 13, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 14 முதல் 17 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, உணவகங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/75) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த நல்லதொரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நாங்கள் வரவேற்றிருக்கிறோம். அதைப்போல ஜிம்கா கிளப் போன்றவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பது நல்லது. அதைப்போல ஐ. எல். ஓ.-வில் செய்த சிபாரிசின்படி 16 வயதுக்கு குறைந்தவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கக்கூடாது என்பது ஒரு நல்ல அம்சம்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பல கல்வி நிறுவனங்களில் ஆஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. பல்கலைக்கழக ஆஸ்டல் இருக்கிறது. அங்கு பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை அவர்களுக்கு இந்தமாதிரியான ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வராவிட்டாலும் அவர்களை இந்தமாதிரி நடத்த வேண்டுமென்று சுற்றறிக்கையாவது அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எதிர்காலத்திலே இதைப்போன்ற ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவருவது பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : திரு. தங்கமணி அவர்கள் வழங்கியிருப்பது ஒரு சிறந்த ஆலோசனை என்று கருதுகிறேன். இப்போதுதான் ‘பாக்வேர்டு கிளாஸ் ஆஸ்டல்’ என்றும் மற்ற முறைகளிலும் ஆஸ்டல் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் எல்லாம் கட்டி முடிந்த பிறகு சட்டம் கொண்டுவருவது பற்றி யோசனை செய்யலாம். ஏற்கெனவே செய்யப்பட்ட பாதுகாப்பு இருக்கிறது. தனியாகச் சட்டம் கொண்டுவர எல்லா

1975 ஏப்ரல் 19]

[திரு. க. இராசாராம்]

வகையிலும் சிறப்பான முறையில் ஏற்பாடுகள் அமைந்த பிறகு கொண்டு வருவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சரவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(5) அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(இ) விதி 21(3)ஐத் தளர்த்தல்.

THE. HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIAN: Sir, I move the following under Rule 21(3) of the Assembly Rules:—

‘Item (4) may be taken up as the next item’

The motion was put and carried.

(8) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) 1975 ஆம் ஆண்டு, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 20/75).

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I have given an amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER: First let the Hon. Minister move the Bill.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே

“1975 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 20/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இது ஒரு சாதாரண சின்ன மசோதாவாக இருந்தாலும், இதில் பல்வேறு கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. காரணம், இது ஏற்கெனவே வந்த சட்டத்தின் மூலம் ஆறு மாத காலத் திற்குத் தேர்தல் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்து, மேற்கொண்டு ஒரு வருஷம் தேர்தல் வராது என்று சொல்லும் போது அதுபற்றி சில அம்சங்களைச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

* 18-4-1975ம் தேதிய தமிழ் நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.